

[Forsvarsministeren.]

om, fandt sted dagen i forvejen, og jeg har ikke nogen fornemmelse af, at den var mere livlig, end fester i almindelighed kan være. Det, der fandt sted den pågældende aften, var en almindelig sammenkomst, hvor folk kom og gik, som man plejer i messen, og hvor den pågældende menige havde været sat til arbejde i forbindelse med opvasken; men i øvrigt opholdt han sig på stedet, altså i messen, ud over den tid, hvor han var forpligtet til det. Han havde ikke tjeneste om aftenen og kunne altså på et meget tidligt tidspunkt have forladt messen, men han blev. Resultatet blev altså en sag, som nu er pådømt ved retten, og jeg finder ingen anledning til yderligere at beskæftige mig med den pågældende værnepligtiges forhold.

En tredje sag drejer sig om forholdene ved værkstedskompaniet, hvor der er iværksat en auditørundersøgelse, hvis resultat nu foreligger i en indstilling, således at klageudvalget kan bedømme sagen. Den vil gå sin normale gang med høring hos generalauditøren, hvorefter klageudvalget vil tage stilling til sagen, og først derefter vil den kunne pådømmes ved retten. Det, der drejer sig om i denne forbindelse, er, at visse befalingsmænd har sat værnepligtige til at udføre forskelligt arbejde, det, vi på civile værksteder, civile arbejdspladser kalder fusk, og som vel mange steder foregår og mange steder tolereres. Den forskel, der gør sig gældende, er, at værnepligtige her er sat til at udføre mindre arbejder, hvor vi ikke har kunnet påvise, at der er anvendt materiel af forsvarrets. Disse forhold vil naturligvis blive pådømt i det omfang, der er sket overtrædelser.

Et fjerde tilfælde omhandler en sygeplejerske, der skulle have taget visse forplejningsmidler og anvendt badeværelset til tørring af privat tøj, er i øjeblikket til undersøgelse.

Nu kan man naturligvis nok nære betænkeligheder, når der forekommer en række tilfælde af denne art, og det har selvfølgelig også i pressen givet rig anledning til omtale. Det er rigtigt, det kan jeg bekræfte, at jeg har fået en henvendelse fra en dame, der er gift med en befalingsmand i garnisonen. Hun omtaler forskellige forhold, stort og småt imellem hinanden; en del kan vel

karakteriseres som småsladder, og det findes vel alle steder, andre ting kan der være hold i. Jeg har anmodet hærchefen om at foretage en generel undersøgelse af forholdene derovre; denne undersøgelse er endnu ikke afsluttet, man når den er afsluttet og der konstateres uregelmæssigheder af den ene eller den anden art, vil de, der har forset sig, naturligvis blive draget til ansvar efter loven.

Jeg kan yderligere sige, at denne undersøgelse naturligvis tager sigte på i al almindelighed at bedømme de forhold, der gør sig gældende ved regimentet, således at den nøje overvejelse, der vil finde sted på grundlag af en sådan undersøgelse, naturligvis vil resultere i de foranstaltninger, som vil vise sig at være nødvendige.

Bilgrav-Nielsen: Jeg takker ministeren for oplysningerne og skal ikke gøre mange bemærkninger yderligere. Blot kan jeg konstatere, at det er strengt påkrævet, at vi nu får et arbejde i gang for at skabe et bedre klima i forsvaret, for til syvende og sidst er det nok det problem, der er overvejende. Jeg kunne måske gøre en enkelt bemærkning med hensyn til denne fest i officersmessen, som ministeren ikke fandt var noget usædvanligt, eller som der ikke var noget særligt at bemærke til, idet det, soldaten skulle have foretaget sig, var gjort på et senere tidspunkt, da han ikke havde tjeneste. Jeg vil gerne påpege, at det var jo dog for så vidt festen, der gjorde det nødvendigt at tilkalde soldaten.

Forsvarsministeren (Victor Gram): De messeforhold, som findes i forsvaret, og som har eksisteret længe, forudsætter naturligvis, at i de lokaler, befalingsmændene kan anvende, hvor de kan spise, og hvor de kan opholde sig, bliver de betjent. Jeg kan sige, at spørgsmålet meget længe har været til overvejelse i forsvarsministeriet med henblik på at søge en ændring tilvejebragt, således at det værnepligtige mandskab ikke længere anvendes i messerne. Vi har i forbindelse med den nye kaserne, der bygges i Skive, indført et helt ændret system, cafeteriasystemet, men da vore kaserner, eller i alt fald mange af dem, er gamle og indrettet under forhold, som gjorde sig gældende før den anden verdenskrig og